

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Masterrind GmbH

Motpart: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Tolkningsfrågor

- 1) Ska punkt 1.4 i kapitel V i bilaga I till rådets förordning (EG) nr 1/2005 av den 22 december 2004 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och 93/119/EG och förordning (EG) nr 1255/97⁽¹⁾, enligt vilken djur efter 14 timmars transport ska få en tillräcklig vilotid på minst en timme, särskilt för att vattnas och om nödvändigt utfodras innan transporten kan återupptas under en period på ytterligare 14 timmar, tolkas så, att transportintervallen även kan avbrytas genom en vilotid på över en timme eller flera vilotider av vilka en uppgår till minst en timme?
- 2) Är utbetalningsstället i den enskilda medlemsstaten bundet av uppgifterna från den officiella veterinären vid utförelsestället enligt artikel 2.3 i kommissionens förordning (EU) nr 817/2010 av den 16 september 2010 om tillämpningsföreskrifter enligt rådets förordning (EG) nr 1234/2007 beträffande de krav på djurskydd under transport av levande nötkreatur som gäller för beviljande av exportbidrag⁽²⁾, med följd att endast den myndighet som ska tillskrivas gränsveterinärens handlande ska pröva huruvida ett nekande att utfärda intyget är lagenligt, eller utgör uppgifterna från den officiella veterinären enbart en formell myndighetsåtgärd som endast kan angripas samtidigt genom de rättsmedel som är tillåtna mot utbetalningsställets beslut i sak?

⁽¹⁾ EGT L 3, 2005, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 245, s. 16.

Talan väckt den 30 oktober 2014 – Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-482/14)

(2015/C 016/27)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: W. Mölls, J. Hottiaux och T. Maxian Rusche)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

1. fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6.1 i direktiv 2012/34/EU⁽¹⁾ (artikel 6.1 i direktiv 91/440/EEG) genom att tillåta att allmänna medel som utbetalats till förvaltningen av järnvägsinfrastruktur kan överföras transporttjänster,
2. fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6.4 i direktiv 2012/34/EU (artikel 6.1 i direktiv 91/440/EEG) genom att inte säkerställa att iakttagandet av förbudet mot överföring av allmänna medel från förvaltningen av järnvägsinfrastruktur till transporttjänster kan övervakas genom den typ av räkenskaper som förs,

3. fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 31.1 i direktiv 2012/34/EU (artikel 7.1 i direktiv 2001/14/EG) genom att inte säkerställa att infrastrukturavgifter endast kan användas för att finansiera infrastrukturförvaltarens verksamhet,
4. fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6.3 i direktiv 2012/34/EU (artikel 9.4 i direktiv 91/440/EEG) och artikel 6.1 jämförd med punkt 5 i bilagan till förordning (EG) nr 1370/2007⁽²⁾ genom att inte säkerställa att allmänna medel som utbetalas till tillhandahållande av persontransporttjänster redovisas separat i tillämplig bokföring, och
5. förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har anfört följande grunder till stöd för sin talan.

Tyskland tillåter Deutsche Bahn-koncernen att genom avtal om inkomstfördelning använda järnvägsinfrastrukturförvaltarens intäkter i form av infrastrukturavgifter och allmänna medel för andra syften än förvaltningen av infrastrukturen. I synnerhet kan dessa medel användas för transporttjänster. Detta strider mot artiklarna 6.1 och 31.1 i direktiv 2012/34/EU.

Vidare möjliggör inte infrastrukturförvaltarens bokföring övervakning av förbudet mot överföring av allmänna medel till transporttjänster. Att Tyskland tillåter detta strider mot artikel 6.4 i direktiv 2012/34/EU.

Slutligen har Tyskland inte säkerställt att allmänna medel för tillhandahållande av persontransporttjänster redovisas separat i tillämplig bokföring. Detta strider mot såväl artikel 6.3 i direktiv 2012/34/EU som artikel 6.1 jämförd med punkt 5 i bilagan till förordning (EG) nr 1370/2007.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU av den 21 november 2012 om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde (EUT L 343, s. 32).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1191/69 och (EEG) nr 1107/70 (EUT L 315, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hanseatischen Oberlandesgerichts Hamburg (Tyskland) den 4 november 2014 – brottmål mot Piotr Kossowski

(Mål C-486/14)

(2015/C 016/28)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

Tilltalad: Piotr Kossowski

Åklagare: Generalstaatsanwaltschaft Hamburg